Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 10. Warszawa, dnia 15 października 1933 r.

Prenumeratę (w Warszawie zł. 12 rocznie, poza Warszawą zł. 16) przyjmuje wyłącznie Księgarnia Rolnicza w Warszawie, ul. Mazowiecka 10.

TREŚĆ:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA:

OKÓLNIKI I PISMA OKÓLNE.

SKOROWIDZ RZECZOWY.

163.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 14 sierpnia 1933 r.

w sprawie zmiany w rozporządzeniu o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich.

Na podstawie art. 21 i 38 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 listopada 1932 r. o ustaleniu siedzib i właściwości terytorjalnej powiatowych urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 923) czyni się następującą zmianę:

Znosi się istniejący na obszarze Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Warszawie Powiatowy Urząd Ziemski w Kutnie; powiat kutnowski włącza się do właściwości terytorjalnej Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Łowiczu, a powiat gostyniński — do właściwości terytorjalnej Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Płocku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1933 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakonieczników-Klukowski.

(Dz. U. R. P. z dn. 1.IX.1933 r. Nr. 66, poz. 496).

164.

OBWIESZCZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 25 sierpnia 1933 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o wykupie gruntów, podlegających ustawie w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. w sprawie zmian w ustawie z dnia 18 marca 1932 r. o wykupie gruntów, podlegających ustawie w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 236) ogłaszam

jednolity tekst ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o wykupie gruntów, podlegających ustawie w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 307) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 776) i ustawą z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 236) oraz wynikających z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 480).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow-Klukowski.

Załącznik do obwieszczenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 sierpnia 1933 r. (poz. 516).

USTAWA

z dnia 18 marca 1932 r.

o wykupie gruntów, podlegających ustawie w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych.

Art. 1.

1) Uprawnienia, określone w ustawie niniejszej, nadaje się dzierżawcom i poddzierżawcom w odniesieniu do gruntów, podlegających działaniu ustawy z 31 lipca 1924 r. (Dz. U .R. P. Nr. 75, poz. 741) w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych, a w szczególności zmiany niektórych przepisów ustawy z 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 346) oraz ustawy z 18 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 165) ze zmianami, wprowadzonemi rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 195), ustawą z 19 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 134) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 12 września 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 507).

2) Uprawnienia, określone w ustawie niniejszej, przysługują w szczególności:

a) dzierżawcom lub poddzierżawcom, przeniesionym na mocy ustaw i rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej na inne równowartościowe działki;

b) pozostałemu przy życiu małżonkowi i spadkobiercom w linji prostej, podlegającego ochronie dzierżawcy lub poddzierżawcy, zmarłego w czasie trwania dzierżawy, w okresie ochrony drobnych dzierżawców rolnych, bądź w czasie postępowania wykupowego, którzy pozostawali ze zmarłym we wspólnem gospodarstwie, względnie przez tegoż byli utrzymywani;

c) tym prawnym następcom pierwotnych dzierżawców i poddzierżawców, którzy weszli w posiadanie danych gruntów za zgodą właściciela.

Art. 2.

1) Dzierżawcom, określonym w art. 1, służy prawo nabycia dzierżawionych gruntów wraz ze znajdującemi się na nich zabudowaniami.

2) Cenę nabycia gruntów, o ile strony nie umówią się inaczej, stanowi wartość przychodowa tych gruntów. Za wartość przychodową uważa się ¾ przeciętnej ceny rynkowej gruntów. Przy ustalaniu przeciętnej ceny rynkowej należy brać pod uwagę ceny sprzedażne, uzyskiwane w okolicy w ciągu ostatniego trzechlecia, poprzedzającego wszczęcie postępowania przymusowego o wykupie. Jeżeli jednak ustalona w powyższy sposób cena wykupowa będzie wyższa niż przeciętna cena rynkowa gruntów za rok, poprzedzający wszczęcie postępowania wykupowego, wówczas za cenę wykupową przyjęta będzie przeciętna cena rynkowa za ten rok.

3) Budynki, podlegające wykupowi, lub materjał, wydany dzierżawcom na ich pobudowanie, będą w braku porozumienia pomiędzy stronami oszacowane przez powiatowy urząd ziemski według rzeczywistej wartości w dniu oszacowania.

4) Grunty, co do których zapadło z mocy niniejszej ustawy orzeczenie wykonalne właściwej władzy (art. 7), zalicza się na poczet planu parcelacyjnego przewidzianego art. 12 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1).

Art. 3.

Dzierżawcy, którzy prócz gruntów, określonych w art. 1, posiadają grunty tytułem własności, mogą nabyć na mocy ustawy niniejszej taki obszar dzierżawionych gruntów, który wraz z gruntami, posiadanemi tytułem własności, nie będzie przekraczał norm, wskazanych w cz. 1 art. 50 ustawy z 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1). Do norm tych nie wlicza się kompletnych nieużytków.

Art. 4.

1) W przypadkach, uzasadnionych względami obrony Państwa, o ile wykup ma dotyczyć gruntów państwowych, lub koniecznością racjonalnego urządzenia rolnego gospodarstw tak właściciela gruntów, jak i dzierżawcy, jeżeli nie będą mogły być zastosowane przepisy cz. 1 art. 19 niniejszej ustawy, może

być wypłacona dzierżawcy przez właściciela gruntów odprawa w wysokości $1/4$ ceny rynkowej dzierżawionych gruntów (cz. 2 art. 2) z tym skutkiem, że stosunek dzierżawny rozwiązuje się, a dzierżawcy nie służy prawo nabycia dzierżawionej ziemi. O dopuszczalności takiego rozwiązania. stosunku dzierżawnego decyduje w każdym wypadku powiatowy urząd ziemski na wniosek właściciela gruntu lub dzierżawcy.

2) Postanowienia cz. 1 nie mogą być stosowane w przypadku, gdy dzierżawca na dzierżawionych gruntach posiada własne budynki. Jeżeli jednak postanowienie ustępu pierwszego (1) stosuje się w przypadkach, uzasadnionych względami obrony Państwa, dzierżawca, mimo posiadania na dzierżawionej działce własnych budynków, nie korzysta z prawa nabycia tej działki, natomiast służy mu prawo do otrzymania, prócz odprawy, odszkodowania za budynki w wysokości, określonej według zasad ustępu trzeciego (3) art. 2.

Art. 5.

Uprawnienia, określone w ustawie niniejszej, nie służą osobom:

a) które nie są obywatelami polskimi;

b) karanym sądownie za przestępstwo przeciwko Państwu Polskiemu, o ile orzeczono sądownie karę pozbawienia wolności nie mniejszą niż dwa lata, lub karanym sądownie za przestępstwo dezercji z wojska polskiego.

Art. 6.

Wykup gruntów przez dzierżawców następuje bądź w drodze umowy, bądź też w trybie postępowania przymusowego.

Art. 7.

Orzekanie w sprawach, wynikających z ustawy niniejszej, należy w pierwszej instancji do powiatowych urzędów ziemskich, w drugiej zaś instancji do okręgowych komisyj ziemskich.

Art. 8.

W postępowaniu zarówno umownem, jak i przymusowem, dotyczącem gruntów państwowych, Skarb Państwa reprezentuje władza, pod której zarządem dany grunt pozostaje.

Art. 9.

1) W postępowaniu zarówno umownem, jak i przymusowem, dotyczącem gruntów, należących do ordynacyj, lub nieru-

chomości, związanych węzłami substytucji powierniczej albo ograniczeniami własności, stale do tych nieruchomości przywiązanemi, postanowienia ustawy niniejszej mają zastosowanie bez względu na szczegółowe postanowienia ustawowe, statutowe lub umowne, ograniczające prawo rozporządzenia daną nieruchomością.

2) Cena wykupu gruntów, określonych w cz. 1 ,winna być wpłacona bezpośrednio do Państwowego Banku Rolnego. Bank ten otrzymane kwoty, po potrąceniu z nich wszystkich zaległych podatków państwowych, ulokuje w papierach, którym służy prawo bezpieczeństwa pupilarnego, i złoży te papiery w depozycie Banku Polskiego jako stały fundusz, podlegający ograniczeniom własności, dotyczącym nieruchomości ziemskiej, z której grunty zostały wykupione.

Art. 10.

Na żądanie obu lub jednej ze stron zainteresowanych właściwa władza (art. 7) wzywa rzeczoznawców na koszt tej strony, która żądała powołania rzeczoznawców, a jeżeli powołania żądały obie strony, na koszt obu stron w równych częściach, o ile pomiędzy stronami nie nastąpiło porozumienie co do innego podziału kosztów.

Art. 11.

Jeżeli na podstawie złożonych przez strony dokumentów lub na podstawie zgodnych oświadczeń stron nie można ustalić dokładnie obszaru i granic gruntów, które mają ulec wykupowi, a strony w wyznaczonym im terminie nie przedstawią niezbędnych dowodów pomiarowych, właściwa władza (art. 7) może zarządzić przeprowadzenie pomiarów z urzędu. Koszty pomiarów ponoszą obie strony po połowie.

Art. 12.

1) Umowy o wykup gruntów winny być zawierane w formie aktu notarjalnego lub aktu prywatnego, sporządzonego w obecności dwóch niezainteresowanych świadków; podpisy stron i świadków na akcie prywatnym winny być uwierzytelnione przez notarjusza, urząd gminny, powiatową władzę administracji ogólnej lub przez sąd. Umowy te podlegają zatwierdzeniu przez właściwą władzę (art. 7).

2) Umowę, zawartą zgodnie z przepisami cz. 1, jedna ze stron przedstawia powiatowemu urzędowi ziemskiemu celem zatwierdzenia. Po złożeniu umowy temu urzędowi, nie może być ona z woli stron rozwiązana.

3) Umowy, których zatwierdzenia odmówi właściwa władza (art. 7), uważa się za pozbawione skutków prawnych z mocy samego prawa.

Art. 13.

Właściwa władza (art. 7) odmówi zatwierdzenia umowy, która:

a) dotyczy stosunku, nie objętego ustawą niniejszą, lub zawarta została przez osoby niewłaściwe,

b) powoduje szachownicę gruntów, której możnaby uniknąć przez zastosowanie postanowień art. 19.

Art. 14.

1) Postępowanie przymusowe zaczyna się z chwilą wniesienia podania do właściwego powiatowego urzędu ziemskiego przez dzierżawcę lub właściciela gruntu.

2) Prawo składania podań gaśnie z dniem 1 października 1935 r.

Art. 15.

W toku postępowania przymusowego, a przed uprawomocnieniem się orzeczenia powiatowego urzędu ziemskiego lub wydaniem orzeczenia przez okręgową komisję ziemską, strony mogą zawrzeć umowę dobrowolną co do wykupu dzierżawionych gruntów. W razie przedstawienia powiatowemu urzędowi ziemskiemu lub okręgowej komisji ziemskiej takiej umowy, postępowanie przymusowe ulega zawieszaniu, a po zatwierdzeniu umowy umarza się.

Art. 16.

1) Ustalona w trybie postępowania przymusowego cena wykupu dzierżawionego gruntu winna być złożona do depozytu sądu dla wypłacenia komu z prawa należy, stosownie do przepisów ustawy postępowania cywilnego o podziale funduszów, osiągniętych ze sprzedaży przymusowej majątku nieruchomego.

2) Przepisy cz. 1 nie będą stosowane, o ile dotychczasowy właściciel gruntu, podlegającego wykupowi, przedstawi zgodę wszystkich wierzycieli hipotecznych na wypłacenie mu ceny wykupu, a także w przypadku, gdy na nieruchomości, do której należy grunt nabyty, niema żadnych obciążeń hipotecznych.

3) Z chwilą złożenia do depozytu lub wypłaty w myśl cz 2 całkowitej ceny wykupu, lub pierwszej jej raty (cz. 2 art. 17), wszelkie dotychczasowe obciążenia hipoteczne i rzeczowe przechodzą na cenę wykupu, zaś grunt wykupiony jest wolny od do-

tychczasowych obciążeń hipotecznych i rzeczowych. Przepis ten nie dotyczy służebności, których pozostawienie właściwe władze (art. 7) uznają za konieczne ze względów gospodarczych.

4) Przepisy artykułu niniejszego nie mają zastosowania:

a) jeżeli uprawnionym do otrzymania ceny wykupu jest Skarb Państwa. W tych przypadkach Skarb Państwa przejmuje wszelkie ciężary i wierzytelności, zaś grunt wykupiony wolny jest od dotychczasowych obciążeń hipotecznych i rzeczowych;

b) jeżeli chodzi o obciążenia na rzecz instytucyj kredytu długoterminowego. Instytucje kredytu długoterminowego obowiązane są na żądanie powiatowego urzędu ziemskiego złożyć w ciągu jednego miesiąca projekt podziału i segregacji pożyczek, ciążących na nieruchomości, objętej danem postępowaniem. Pożyczki te będą rozsegregowane pomiędzy częścią, pozostającą u właściciela, a poszczególnemi działkami, podlegającemi wykupowi na mocy ustawy niniejszej. Projekt segregacji podlega zatwierdzeniu łącznie z decyzją o wykupie. Jeżeli projekt taki w ciągu miesiąca przez daną instytucję nie zostanie złożony, urzędy ziemskie sporządzą projekt podziału i segregacji pożyczek, ciążących na nieruchomości, objętej postępowaniem zgodnie ze statutem danej instytucji.

Art. 17.

1) Dzierżawcom, którzy nie mają możności uiścić jednorazowo należnej ceny wykupu, bądź ustalonej w drodze umowy, bądź też w trybie postępowania przymusowego, może być przyznana pomoc kredytowa z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

2) O ile kredyt, przewidziany w cz. 1, nie zostanie przyznany w pełnej wysokości, powiatowy urząd ziemski może w przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, rozłożyć należność na spłaty najwyżej 15-letnie w ratach półrocznych przy odpowiedniem zabezpieczeniu hipotecznem na uwłaszczonych gruntach. Do poszczególnych rat ma odpowiednie zastosowanie art. 16. Wraz z ratami półrocznemi pobierane będą odsetki od zakredytowanej sumy w wysokości 4½% w stosunku rocznym. Termin płatności pierwszej raty przypada po upływie 3 lat od daty wykonalności orzeczenia, ustalającego cenę wykupu; w tym 3-letnim okresie czasu nabywca winien uiszczać corocznie zgóry odsetki od ceny wykupu w wysokości 4½% w stosunku rocznym.

Art. 18.

1) Wykonalne orzeczenie właściwej władzy (art. 7), zatwierdzające umowę stron lub kończące postępowanie przymusowe, łącznie z dowodem wypłaty (złożenia do depozytu) ceny wykupu, a w razie przyznania kredytu na zasadzie art. 17 —

łącznie z zaświadczeniem urzędu ziemskiego lub Państwowego Banku Rolnego o przyznaniu kredytu lub o rozłożeniu należności na raty stanowi tytuł własności do gruntu wykupionego.

2) Z wnioskiem o dokonanie czynności hipotecznych, wynikających z ustawy niniejszej, wystąpić może każda ze stron lub właściwy powiatowy urząd ziemski na koszt strony zainteresowanej.

Art. 19.

1) Grunty dzierżawione, podlegające wykupowi, a tworzące enklawę lub położone w szachownicy z innemi gruntami właściciela, ulegają zamianie na inne grunty tegoż właściciela, odpowiadające pod względem wartości rolniczej działkom dzierżawionym.

2) Działki, na których wzniesione są trwałe budynki, mogą być zamienione na inne tylko za zgodą dzierżawcy. W tym wypadku przenoszącym zabudowania służy prawo do pomocy kredytowej narówni z uczestniczkami scalenia. Zgody dzierżawcy na zamianę działek nie wymaga się, o ile właściciel zobowiąże się do pokrycia kosztów przeniesienia budynków w kwocie, ustalonej przez powiatowy urząd ziemski.

Art. 20.

1) Na wniosek pozwanego rozpatrywanie wytoczonych w sądach spraw o eksmisję z gruntów dzierżawnych lub wykonywanie prawomocnych wyroków, zapadłych w tych sprawach, ulega wstrzymaniu, jeżeli przyczyną wypowiedzenia ich nie były wypadki, przewidziane w art. 7, 8 i 8a ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 741) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 195), a stronie pozwanej wyznaczony będzie termin co najmniej 2-miesięczny do przedłożenia zaświadczenia, przewidzianego w cz. 2. W razie przedłożenia tego zaświadczenia sprawy ulegają dalszemu wstrzymaniu aż do czasu ukończenia postępowania, przewidzianego w niniejszej ustawie, poczem, w zależności od wyników tego postępowania, zawisłe w sądzie sprawy bądź zostaną umorzone, bądź też nadany im będzie dalszy bieg.

2) Dla celu, określonego w cz. 1, powiatowy urząd ziemski na wniosek dzierżawców wyda po rozpatrzeniu złożonych przez nich umów lub podań zaświadczenie, stwierdzające, iż zachodzą warunki, uprawniające petentów do ubiegania się o wykup dzierżawionych przez nich gruntów. Decyzja co do wydania zaświadczenia winna zapaść w terminie 7-dniowym od dnia złożenia wniosku.

Art. 21.

1) Za czynności nadzorcze urzędów ziemskich w sprawach, objętych ustawą niniejszą, nie będą pobierane osobne opłaty.

2) Koszty, które w myśl ustawy niniejszej winny być pokryte przez strony (art. 10 i 11 i cz. 2 art. 18), będą ściągane w trybie postępowania przymusowego w administracji.

Art. 22.

Opłaty w postępowaniu hipotecznem oraz stawki wynagrodzenia, ustalone w taksie dla pisarzy hipotecznych, za czynności, wynikające z ustawy niniejszej, ulegają obniżeniu o 50%.

Art. 23.

Wszelkie akty, przenoszące prawo własności w wyniku zastosowania ustawy niniejszej, podlegają opłacie stemplowej na rzecz Skarbu Państwa i opłacie samorządowej w wysokości 25% takichże opłat, stosowanych przy zwykłej aljenacji gruntów.

Art. 24.

Upoważnia się Ministra Skarbu do umorzenia zaległości podatkowych z gruntów, podlegających wykupowi na mocy niniejszej ustawy, a które to zaległości mogły być na skutek zarządzeń Ministra Skarbu w czasie trwania ochrony drobnych dzierżawców odraczane lub których pobór był wstrzymany.

Art. 25.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 26.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

(Dz. U. R. P. z dn. 15.IX. 1933 r. Nr. 69, poz. 516).

165.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 września 1933 r.

w sprawie zniżki przerachowania niektórych długów rentowych.

Na podstawie §§ 35 e i 35 f rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Upoważnia się okręgowe urzędy ziemskie do udzielania zniżek przerachowania należności Skarbu Państwa z tytułu długów rentowych, określonych w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 października 1927 r. o przerachowaniu długów rentowych (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 879), do 21,5% skali, podanej w § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213).

§ 2. Zniżka określona w § 1 może być udzielona dłużnikom rentowym, którzy w chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego są w posiadaniu osady, nabytej przez siebie lub spadkobierców swych w okresie czasu od 1 lipca 1919 r. do 21 maja 1924 r. za cenę, przewyższającą normy, podane w § 3. Zniżka nie obejmuje jednak tych z pośród powyższych nieruchomości, które zostały nabyte przez obecnych lub poprzednich właścicieli od Skarbu Państwa na mocy ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 602).

§ 3. 1) Normy, przewidziane w § 2, wynoszą w stosunku do 1 ha gruntu:

a) w powiatach: gnieźnieńskim, gostyńskim, inowrocławskim, kościańskim, mogileńskim, ostrowskim, poznańskim, szamotulskim, średzkim i śremskim w województwie poznańskiem — 300 zł.;

b) w powiatach: chojnickim, kartuskim i kościerskim w województwie pomorskiem — 100 zł.;

c) w pozostałych powiatach w województwach poznańskiem i pomorskiem — 200 zł.

2) W celu porównania ceny kupna (§ 2) z powyższemi normami należy umówioną cenę przerachować według pełnych stawek skali, podanej w § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych; jeżeli w umowie kupna-sprzedaży zostało ustalone, że nabywca w cenie kupna przejmuje skapitalizowaną rentę, należy kapitał rentowy w wysokości, określonej umową,

potrącić z umówionej ceny kupna; inne obciążenia hipoteczne, przejęte przez nabywcę, poza umówioną ceną kupna, winny być do tej ceny kupna dodane.

§ 4. Zniżka będzie udzielona w stosunku do rat rentownych, płatnych po dniu 1 stycznia 1933 r.

§ 5. Podania dłużników rentowych o udzielenie zniżki przyjmowane będą przez właściwe okręgowe urzędy ziemskie do dnia 31 grudnia 1933 r.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego oraz wydanie przepisów szczegółowych porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz.*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakonieczników-Klukowski.

(Dz. U. R. P. z dn. 30 września 1933 r. Nr. 73, poz. 522).

166.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 września 1933 r.

o wynagrodzeniu akordowem dla personelu pomiarowego urzędów ziemskich.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. Wykonawczy personel pomiarowy urzędów ziemskich otrzymuje oprócz uposażenia (wynagrodzenia) miesięcznego wynagrodzenie akordowe za wykonanie na gruncie prac pomiarowych przy scalaniu i parcelacji gruntów.

Wynagrodzenie akordowe oblicza się w stosunku do ogólnej powierzchni objektu, w którym prace pomiarowe zostały całkowicie ukończone i uznane za wykonane prawidłowo.

§ 2. Wynagrodzenie akordowe za wykonanie hektara prac pomiarowych zaliczonych do zwykłych (§ 8 pkt. a) wynosi:

a) przy scalaniu gruntów z pomiarem starego stanu posiadania — po sześć złotych za hektar,

b) przy scalaniu gruntów bez pomiaru starego stanu posiadania — po cztery złote za hektar.

c) przy parcelacji gruntów — po dwa i pół złotego za hektar.

§ 3 Za prace pomiarowe, zaliczone do trudnych (§ 8 pkt. a), wynagrodzenie akordowe zwiększa się w granicach do 25% (§ 8 pkt. b), za prace zaś, zaliczone do łatwych (§ 8 pkt. a) — zmniejsza się w granicach do 25% (§ 8 pkt. b).

Za prace pomiarowe, przy których niezbędne jest sporządzenie operatów dla katastru gruntowego, wynagrodzenie akordowe (§ 2 i 3 ust. 1) zwiększa się w granicach do 100% (§ 8 pkt. b).

§ 4. Za prace pomiarowe, związane ze scaleniem i parcelacją objektów, których ogólny obszar nie przekracza 50 ha oraz za prace pomiarowe, związane z drobnemi regulacjami rolnemi (podział wspólnot, zamiana gruntów) i znoszeniem służebności, wykonawczy personel pomiarowy urzędów ziemskich nie otrzymuje wynagrodzenia akordowego, a jedynie diety dzienne na zasadach, ustalonych w przepisach o należnościach za podróże służbowe funkcjonarjuszów państwowych.

§ 5. Wynagrodzenie akordowe może być przyznane i wypłacone wykonawczemu personelowi mierniczemu za każde stadjum pracy całkowicie ukończone i uznane za wykonane prawidłowo.

§ 6. Delegowany do prac pomiarowych na gruncie wykonawczy personel pomiarowy urzędów ziemskich może otrzymywać przed wyjazdem na te prace na początku sezonu polowego zaliczkę na poczet wynagrodzenia akordowego, które im będzie przysługiwało za powierzone do wykonania prace pomiarowe. Wysokość zaliczki nie może przekraczać jednomiesięcznego uposażenia (wynagrodzenia), pobieranego przez danego pracownika. Zaliczki te będą potrącane pracownikom z wynagrodzenia akordowego, przypadającego im do wypłaty.

§ 7. W czasie wykonywania przez personel pomiarowy urzędów ziemskich — poza miejscem jego stałego urzędowania — czynności, za które wypłacane jest wynagrodzenie akordowe, personel ten nie pobiera diet, przewidzianych w przepisach o należnościach za podróże służbowe funkcjonarjuszów państwowych.

Przepisu powyższego nie stosuje się do czasu, spędzonego w podróży oraz do czynności, niemających bezpośredniej styczności z pracami, za które przysługuje wynagrodzenie akordowe.

§ 8. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali zasady:

a) zaliczania poszczególnych prac pomiarowych do zwykłych, trudnych i łatwych,

b) rozmiaru zwiększenia lub zmniejszenia wynagrodzenia akordowego w przypadkach przewidzianych w § 3,

c) podziału wynagrodzenia akordowego pomiędzy poszczególnych pracowników technicznych grupy mierniczej, zatrudnionych przy pracach pomiarowych,

d) trybu wypłacania wynagrodzenia akordowego oraz podziału każdego rodzaju prac pomiarowych na stadja wykonania, ze wskazaniem stosunku każdego stadjum do całości,

e) obliczania stosunku procentowego prac pomiarowych, wykonanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego (§ 10) do całości pracy.

§ 9. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 padziernika 1933 r. i dotyczy czynności pomiarowych wykonanych po tym terminie. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1924 r. w sprawie specjalnego wynagrodzenia akordowego dla funkcjonarjuszów urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 10), zmienione rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 36).

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakonieczników-Klukowski.

(Dz. U. R. P. z dn. 30.IX.1933 r. Nr. 73, poz. 533).

167.

OBWIESZCZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH W POROZUMIENIU Z MINISTREM SKARBU.

Na zasadzie art. 8 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o konwersji niektórych pożyczek w listach zastawnych Państwowego Banku Rolnego i niektórych zobowiązań wobec Skarbu Państwa na pożyczki z części kredytowej Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 266) i w wykonaniu cz. 2 art. 1 tejże ustawy podaje się do wiadomości, co następuje:

Państwowy Bank Rolny upoważniony jest do stosowania przepisu cz. 2 art. 1 powyższej ustawy do tych osadników cywilnych i wojskowych, którzy przed 1 listopada 1933 r. złożą do tego Banku indywidualne podania o przejęcie ich należności wobec Banku z pożyczki w listach zastawnych przez część kredytową Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej i będą odpowiadali warunkom wymienionym w cz. 2 art. 1 powyższej ustawy, to znaczy, o ile przy zaciąganiu pożyczki w listach zastawnych Państwowego Banku Rolnego spłacili pożyczki z funduszu po-

mocy kredytowej na zagospodarowanie lub z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego.

Warszawa, dn. 19 września 1933 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow-Klukowski.

(Monitor Polski z dn. 27.IX. 1933 r. Nr. 222, poz. 245).

168.

POZA WYŻEJ WYMIENIONEMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

Rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 15.VIII. 1933 r. w sprawie wyznaczenia prowizorycznych kontyngentów cukru na czas od 1.X.1933 r. do 30.IX.1934 r. (Dz. U. R. P. z dn. 1.IX.1933 r. Nr. 66, poz. 497).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 23.VIII.1933 r. w sprawie uchylenia rozporządzenia z dn. 21 czerwca 1932 r. o ulgach celnych na papier pakowy, gazetowy i kancelaryjny (Dz. U. R. P. z dn. 1.IX.1933 r. Nr. 66, poz. 498).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25.VIII.1933 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o przemiale żyta (Dz. U. R. P. z dn. 7.IX. 1933 r. Nr. 67, poz. 505).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych z dn. 26.VII.1933 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia z dn. 23.III.1928 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa, wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych, Komunikacji, Przemysłu i Handlu, Poczt i Telegrafów oraz Skarbu (Dz. U. R. P. z dn. 9.IX.1933 r. Nr. 68, poz. 510).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 29.VIII. 1933 r. w sprawie ceł wywozowych (Dz. U. R. P. z dn. 15.IX.1933 r. Nr. 69, poz. 515).

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 21.IX. 1933 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. z dn. 26.IX.1933 r. Nr. 71, poz. 530).

169.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. I R. R.

Nr. Z. Ryb. II-1/43/33 z dnia 9 września 1933 r.

w sprawie ogłoszenia przetargów ofertowych na dzierżawę obwodów rybackich.

Na skutek zapytywań urzędów wojewódzkich co do ogłaszania w prasie codziennej przetargów ofertowych na dzierżawę obwodów rybackich, zarządzonego pismem z dn. 9 czerwca 1932 r. Nr. Ryb. II-1/15 w sprawie zasad i sposobu postępowania przy wypuszczaniu w dzierżawę obwodów rybackich (Dz. Urz. M. R. i R. R. Nr. 3, poz. 38 ex 1932 r.), Ministerstwo wyjaśnia, że wspomniane ogłoszenia należy umieszczać w prasie codziennej tylko w tych wypadkach, kiedy ogłoszenia te będą bezpłatne.

(—) T. Kossakowski
w. z. Naczelnika Wydziału.

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie (z wyjątkiem Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach) oraz Komisarjat Rządu m. st. Warszawy.

170.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. I R. R.

Nr. Z. Ryb. III. 7/20-33 z dnia 18 kwietnia 1933 r.

w sprawie kosztów druku kart rybackich i wędkarskich.

Ministerstwo zawiadamia, że od osób, otrzymujących osobiste dowody rybackie, przewidziane w art. 42, 43 i 47 ustawy o rybołówstwie z 1932 r., należy żądać tytułem zwrotu kosztów druku dowodu rybackiego 5 gr. Kwotę powyższą winna osoba ubiegająca się o dowód rybacki wpłacić równocześnie z przypadającą składką na rachunek Funduszu Ochrony Rybołówstwa w Pocztowej Kasie Oszczędności Nr. 30582. Przy zatwierdzaniu pozwolenia na połów ryb wędką na wkładce do karty wędkarskiej nie należy żądać zwrotu kosztów druku.

(—) E. Baird
Naczelnik Wydziału.

Otrzymują: Urzędy Wojewódzkie w Toruniu, Kielcach, Łodzi, Warszawie, Białymstoku, Wilnie, Nowogródku, Łucku, Brześciu n/B. Lublinie oraz P. Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

171.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. I R. R.

Nr. ScR/O/260 z dnia 19 września 1933 r.

w sprawie powoływania rzeczoznawców przy znoszeniu służebności rybackich.

Ze względu na to, że wojewódzcy inspektorzy rybaccy zajęci są obecnie wprowadzaniem w życie ustawy z dn. 7 marca 1932 r. o rybołówstwie, Ministerstwo poleca aż do odwołania powoływać w charakterze rzeczoznawców przy znoszeniu służebności rybackich inspektorów rybackich właściwych izb rolniczych.

Tytułem informacji Ministerstwo podaje poniżej spis izb i organizacyj rybackich, posiadających wzmiankowanych inspektorów, ze wskazaniem terenu działania poszczególnych inspektorów:

1) Warszawska Izba Rolnicza — teren działania inspektora — woj. warszawskie i białostockie;

2) Wileńska Izba Rolnicza — teren działania inspektora — woj. wileńskie i nowogródzkie;

3) Lubelska Izba Rolnicza — teren działania inspektora — woj. lubelskie i poleskiej;

4) Lwowska Izba Rolnicza — teren działania inspektora — woj. lwowskie, stanisławowskie, tarnopolskie i wołyńskie;

5) Pomorska Izba Rolnicza — teren działania inspektora — woj. poznańskie pomorskie i łódzkie;

6) Krajowe Towarzystwo Rybackie — teren działania inspektora — woj. krakowskie, kieleckie i śląskie;

Związek Organizacyj Rybackich działa na obszarze całego Państwa.

Z chwilą utworzenia Krakowskiej Izby Rolniczej zostanie do niej przeniesiony inspektor rybactwa Krajowego Towarzystwa Rybackiego.

(—) M. Kiedrzyński.
w. z. Kierownika Departamentu

Otrzymują: Okręgowe Urzędy Ziemskie w: Kielcach, Lublinie, Piotrkowie, Warszawie, Białymstoku, Brześciu n/B, Grodnie, Łucku, Wilnie, Lwowie, Stanisławowie, Tarnopolu, Krakowie, Poznaniu i Grudziądzu.

172.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. I R. R.

Nr. Z. Ryb. III-3/28-33 z dnia 19 września 1933 r.

w sprawie opłaty stemplowej od kart rybackich (wędkarskich), wydawanych bezrobotnym.

Na skutek pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 5 września 1933 r. L. D. V. 40820/5 oraz z dnia 25 marca 1933 r. L. D. V. 13510/5/33 w sprawie opłaty stemplowej od kart rybackich (wędkarskich), wydawanych bezrobotnym — Ministerstwo uzupełnia pismo okólne z dnia 13 czerwca 1932 r. Nr. Ryb. III-3/16 w sprawie opłat stemplowych od osobistych dowodów rybackich (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. 3, poz. 39 z 1932 r.) ustępem 6-tym następującej treści:

„W przypadku, gdy bezrobotny stara się o kartę wędkarską (art. 47 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie, Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357) lub o kartę rybacką według przepisów, obowiązujących na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego (art. 94, ustęp drugi, powołanej ustawy) lub o tymczasową kartę wędkarską (art. 94 ustęp trzeci) lub o kartę rybacką według przepisów, obowiązujących na obszarze województwa śląskiego, mają zastosowanie punkt 17 art. 142 ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 41 z 1932 r., poz. 413) jakoteż art. 160 punkt 1 tejże ustawy, w myśl których są wolne od opłaty stemplowej: podanie osoby, której stan niezamożności jest niewątpliwie znany urzędowi, mającemu załatwić podanie, jeżeli uiszczenie opłaty nie jest możliwe bez dotkliwego uszczerbku majątkowego, jakoteż świadectwo, wydane takiej osobie.

Wyjaśnienia powyższe tyczą się jedynie opłat stemplowych, nie tyczą się „opłaty kosztów druku", ani też „składki na cele ogólnego zagospodarowania rybackiego wód otwartych i obrony rybołówstwa od szkód" (art. 51 powołanej ustawy z dnia 7.III.1932 r.)".

W związku z powyższem Ministerstwo prosi o wydanie właściwych zarządzeń.

(—) St. Królikowski
Dyrektor Departamentu.

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie (z wyjątkiem Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach) oraz Pan Komisarz Rządu m. st. Warszawy.

173.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. I R. R.

Nr. Z. Ryb. II-1/44 z dn. 30 września 1933 r.

w sprawie pierwszego przetargu ofertowego na dzierżawę obwodów rybackich (uzupełnienie pisma okólnego Nr. Ryb. II-1/15).

W związku z przeprowadzanym podziałem wód otwartych na obwody rybackie Ministerstwo uzupełnia pismo okólne z dnia 9 czerwca 1932 r. Nr. Ryb. II—1—15 w sprawie zasad i sposobu postępowania przy wypuszczaniu w dzierżawę obwodów rybackich (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. 3 poz. 38) w następujący sposób:

I. Bezzwłoczne ogłoszenie przetargu ofert pisemnych na wydzierżawienie obwodów rybackich winno mieć miejsce w wypadku niewniesienia lub nieuwzględnienia wniesionego odwołania przeciw decyzji Urzędu Wojewódzkiego w sprawie podziału wód otwartych na obwody rybackie.

II. Wysokość wymaganego wadjum dla pierwszego (po przeprowadzonym podziale wód otwartych na obwody rybackie) przetargu ofertowego na dzierżawę obwodów rybackich ustala Urząd Wojewódzki po zasięgnięciu opinji znawcy rybackiego.

(—) *T. Kossakowski*
w. z. Naczelnika Wydziału.

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie (z wyjątkiem Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach) i Komisarjat Rządu m. st. Warszawy.

SPROSTOWANIE.

W Nr. 8 „Dzien. Urzęd. Min. Roln. i R. R.“ w poz. 146 na str. 376 w § 9 ust. 3) w punkcie a) opuszczony został ustęp końcowy, który brzmi: „a w okresie amortyzacyjnym wraz z kosztami administracji — 3½% w stosunku rocznym“.

Warszawskie Zakłady Graficzne, Wilcza 60, tel. 893-47.